

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:

Forslag til folketingsbeslutning om maskeringsforbud.

Af Helge Adam Møller (KF), Birthe Rønn Hornbech (V) og Tom Behnke (FP) m.fl. (Fremsat 10/1 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det foreliggende beslutningsforslag, der er fremsat af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet, indebærer, at regeringen skal udarbejde og fremsætte lovforslag om et maskeringsforbud. Det skal gøres strafbart at færdes maskeret på offentligt sted i forening med andre personer.

Tanken om et maskeringsforbud er ikke ny, men har tværtimod været debatteret her i Tinget gentagne gange. Det foreliggende beslutningsforslag er således en næsten uændret genfremsættelse af et beslutningsforslag, nr. B 14 fra oktober 1993 fra den samme kreds af partier.

Under debatten om dette beslutningsforslag i november 1993 anførte min forgænger som justitsminister en række indvendinger imod et sådant maskeringsforbud. Jeg kan tilslutte mig det, han sagde. Jeg mener således, at der kan sættes spørgsmålstegn ved, om et maskeringsforbud vil have nogen nævneværdig praktisk

betydning i indsatsen mod det, som forslaget i første række sigter imod, nemlig uroligheder foranlediget af såkaldte BZ'ere eller autonome. Det kan ikke ganske afvises, at politiet som anført i bemærkningerne til forslaget i givet fald vil få mulighed for at gribe forebyggende ind, før situationen har udviklet sig til optøjer. Heroverfor skal dog anføres, at en sådan indgriben i de konkrete tilfælde måske snarere vil kunne føre til, at situationen optrappes, frem for at urolighederne forebygges.

Et maskeringsforbud kan således føre til det modsatte resultat af det ønskede, og politiet har i øvrigt under alle omstændigheder mulighed for at gribe ind, hvis en demonstration er ved at udvikle sig i uheldig retning. Der er desuden al mulig grund til at regne med, at aktivister vil have forstand nok til at vente med at tage maskerne på, til optøjerne og voldshandlingerne er i gang, og på dette tidspunkt vil politiet selv sagt have andet at tage sig til end at påse overholdelsen af et maskeringsforbud. Når man ved sådanne uroligheder kan iagttage, at hætteklædte aktivister begår overtrædelser af bl.a. straffelovens § 119, vold imod politiet, uden at det lykkes politiet at pågribe dem, er det vel en illusion at tro, at et hætteforbud vil få dem til at tage hættterne af frivilligt.

Det må således betvivles, om et maskeringsforbud som anført i bemærkningerne til lovforslaget vil være et egnet middel til at gøre indsatsen imod sådanne lovovertrædelser mere effektiv. Et maskeringsforbud vil næppe afholde den hårde kerne af aktivister fra deres aktiviteter. De vil vide at finde udveje til at omgå og måske endog latterliggøre et sådant forbud.

Man kan heller ikke afvise, at indførelsen af et maskeringsforbud fra nogle sider vil blive udlagt som endnu et overgreb fra statsmagten eller en optrapning af konflikter med disse grupper.

Forslagsstillerne har i øvrigt også denne gang overladt det til regeringen at formulere det, som min forgænger så illustrativt udtrykte det: Et columbusæg af en straffebestemmelse, der vil gøre det muligt at ramme BZ'ere og autonome, der bærer maske, uden samtidig at kriminalisere det hav af tilfælde, hvor mennesker går helt eller delvis tildækket af helt legitime grunde.

Jeg vil gerne understrege, at afgrænsningsvanskelighederne ikke er eneføgende for min og regeringens skepsis over for forslaget om et maskeringsforbud, men det indgår naturligvis som ét blandt flere elementer i den samlede vurdering af sagen.